

Bruxelles, den 8.3.2019
COM(2019) 109 final

2019/0059 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Kommissionen for Bevarelse af de Marine Levende Ressourcer i Antarktis, og om ophævelse af afgørelse 10840/14

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører en afgørelse om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på de årlige møder i Kommissionen for Bevarelse af de Marine Levende Ressourcer i Antarktis (CCAMLR) for perioden 2019-2023 i forbindelse med den påtænkte vedtagelse af bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. Konventionen om bevarelse af de marine levende ressourcer i Antarktis

Formålet med konventionen om bevarelse af de marine levende ressourcer i Antarktis (CAMLK-konventionen) er bevarelsen og den rationelle udnyttelse af de marine levende ressourcer, der er del af det antarktiske økosystem. Konventionen trådte i kraft den 7. april 1982.

Unionen¹ og en række af dens medlemsstater² er kontraherende parter i CAMLR-konventionen.

2.2. Kommissionen for Bevarelse af de Marine Levende Ressourcer i Antarktis

Kommissionen for Bevarelse af de Marine Levende Ressourcer i Antarktis (CCAMLR) er det organ, der er oprettet ved CAMLR-konventionen og er ansvarligt for at vedtage foranstaltninger til bevarelse af de marine levende ressourcer i Antarktis, herunder den rationelle udnyttelse heraf. I denne henseende udarbejder, vedtager og reviderer den bevarelsesforanstaltninger på grundlag af det bedst mulige videnskabelige materiale, der foreligger. Sådanne foranstaltninger kan blive bindende for Unionen.

Som medlem af CCAMLR har Unionen medbestemmelses- og stemmeret, hvad angår CCAMLR-afgørelser. CCAMLR træffer afgørelser ved konsensus.

2.3. CCAMLR's afgørelser

CCAMLR mødes mindst en gang om året. Den vedtager bevarelsesforanstaltninger på grundlag af det bedst mulige videnskabelige materiale, der foreligger, med henblik på udnyttelsen af de marine levende ressourcer i Antarktis.

I henhold til artikel IX, stk. 6, i CAMLR-konventionen underrettes medlemmerne om de vedtagne foranstaltninger umiddelbart efter de årlige møder, og foranstaltningerne bliver bindende 180 dage senere. Medlemmer, der gør indsigelse mod en sådan foranstaltning inden 90 dage efter at være blevet underrettet herom, er ikke bundet af den pågældende foranstaltning.

3. HOLDNING, DER SKAL INDTAGES PÅ UNIONENS VEGNE

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på de årlige møder i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er), fastlægges på nuværende tidspunkt efter en totrinsmodel. De vejledende principper og retningslinjer for Unionens holdning fastlægges i

---

¹ Rådets afgørelse 81/691/EØF (EFT L 252 af 5.9.1981, s. 26).

² Følgende medlemsstater har tiltrådt konventionen: Belgien (1980), Finland (1989, men ikke medlem af CCAMLR), Frankrig (1980), Tyskland (1980), Grækenland (1987, men ikke medlem af CCAMLR), Italien (1989), Nederlandene (1990, men ikke medlem af CCAMLR), Polen (1980), Spanien (1984), Sverige (1984) og Det Forenede Kongerige (1980).

en rådsafgørelse for flere år ad gangen, hvorefter holdningen justeres forud for hvert årsmøde ved et uofficielt kommissionsdokument, som drøftes i Rådets arbejdsgruppe.

For CCAMLR er denne fremgangsmåde gennemført ved Rådets afgørelse 10840/14 af 25. juni 2014, hvori Unionens holdning i CCAMLR er fastlagt for perioden 2014-2018. Nævnte afgørelse indeholder de generelle principper og retningslinjer, men tager i videst muligt omfang hensyn til særlige forhold i CCAMLR. I overensstemmelse med medlemsstaternes ønske indeholder den desuden en standardprocedure for fastlæggelsen af Unionens holdning fra år til år.

Det er i afgørelse 10840/14 fastsat, at Unionens holdning skal tages op til revision forud for det årlige møde i 2019. Derfor fastlægges Unionens holdning inden for rammerne af CCAMLR for perioden 2019-2023 ved dette forslag, og afgørelse 10840/14 erstattes.

Afgørelse 10840/14 indeholder principperne og retningslinjerne for den nye fælles fiskeripolitik som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013³, idet der også tages hensyn til målene i Kommissionens meddelelse om den eksterne dimension af den fælles fiskeripolitik⁴. Unionens holdning til Lissabontraktaten er endvidere justeret i nævnte afgørelse.

I forbindelse med den aktuelle revision tages der, hvad angår indvirkningen af fiskeriet, hensyn til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en *europæisk strategi for plast i en cirkulær økonomi*⁵, den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen om *international havforvaltning: en dagsorden for havenes fremtid*⁶ og Rådets konklusioner om denne fælles meddelelse⁷.

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal Rådet vedtage afgørelser om fastlæggelse af, "hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen."

"Retsakter, der har retsvirkninger", omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, som gælder for det pågældende organ, og retsfor skrifter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som "vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver"⁸.

4.1.2. Anvendelse på det foreliggende tilfælde

CCAMLR er et organ, der er nedsat ved en aftale, nemlig CAMLR-konventionen.

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

⁴ COM(2011) 424 af 13.7.2011.

⁵ COM(2018) 28 final af 16.1.2018.

⁶ JOIN(2016) 49 final af 10.11.2016.

⁷ 7348/1/17 REV 1 af 24.3.2017.

⁸ Domstolens dom af 7. oktober 2014, *Tyskland mod Rådet*, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61-64.

De retsakter, som CCAMLR skal vedtage, udgør retsakter, der har retsvirkninger. Retsakterne vil være bindende i henhold til folkeretten, jf. artikel IX, stk. 6, i CAMLR-konventionen, og vil, eftersom CCAMLR's henstillinger kan supplere, ændre eller erstatte de forpligtelser, der er fastsat i den eksisterende EU-lovgivning, kunne få afgørende indflydelse på indholdet af denne lovgivning, herunder på:

- Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008, hvorved der oprettes en EF-ordning, som skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri)⁹
- Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009, om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik¹⁰,
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 2017 om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder¹¹
- Rådets forordning (EF) nr. 600/2004 om tekniske foranstaltninger gældende for fiskeri i det område, der er omfattet af konventionen om bevarelse af de marine levende ressourcer i Antarktis¹²
- Rådets forordning (EF) nr. 601/2004 om kontrolforanstaltninger gældende for fiskeri i det område, der er omfattet af konventionen om bevarelse af de marine levende ressourcer i Antarktis¹³ og
- Rådets forordning (EF) nr. 1035/2001 om en dokumentationsordning for fangster af *Dissostichus spp*¹⁴.

De påtænkte retsakter supplerer eller ændrer ikke den institutionelle ramme for CAMLR-konventionen.

Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages en holdning på Unionens vegne. Hvis den pågældende retsakt har to formål eller består af to elementer, og det ene af disse formål eller elementer må betragtes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal den afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, kun have ét materielt retsgrundlag, nemlig det, som det primære eller fremherskende formål eller element tilsiger.

4.2.2. Anvendelse på det foreliggende tilfælde

Hovedformålet med og indholdet af den påtænkte retsakt vedrører fiskeri. Forordning (EU) nr. 1380/2013 udgør retsgrundlaget for udarbejdelsen af de principper, der skal afspejles i denne holdning.

---

⁹ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

¹⁰ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

¹¹ EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81.

¹² EFT L 97 af 1.4.2004, s. 1.

¹³ EFT L 97 af 1.4.2004, s. 16.

¹⁴ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 1.

Det materielle retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 43, stk. 2, i TEUF. Afgørelsen skal erstatte Rådets afgørelse 10840/14, som dækker perioden 2014-2018.

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for forslaget til afgørelse bør være artikel 43, stk. 2, i TEUF sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Kommissionen for Bevarelse af de Marine Levende Ressourcer i Antarktis, og om ophævelse af afgørelse 10840/14

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets afgørelse 81/691/EØF¹⁵ tiltrådte Det Europæiske Fællesskab konventionen om bevarelse af de marine levende ressourcer i Antarktis (CAMLR-konventionen), som trådte i kraft den 7. april 1982, og hvorved Kommissionen for Bevarelse af de Marine Levende Ressourcer i Antarktis (CCAMLR) blev oprettet. Belgien, Frankrig, Tyskland, Italien, Polen, Spanien, Sverige og Det Forenede Kongerige er også kontraherende parter i CAMLR-konventionen. Finland, Grækenland og Nederlandene er kontraherende parter i CAMLR-konventionen, men er ikke medlemmer af CCAMLR.
- (2) I henhold til artikel IX, stk. 1, i CAMLR-konventionen, er CCAMLR ansvarlig for på sine årlige møder at vedtage foranstaltninger, der tager sigte på at bevare og opnå en rationel udnyttelse af de marine levende ressourcer i Antarktis. Sådanne foranstaltninger kan blive bindende for Unionen.
- (3) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013¹⁶ skal EU sikre, at fiskeri- og akvakulturaktiviteter er miljømæssigt bæredygtige på lang sigt og forvaltes på en måde, der er i overensstemmelse med målene om at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele, og som bidrager til fødevarerforsyningsikkerheden. Det er ligeledes fastsat i nævnte forordning, at Unionen skal forvalte fiskeriet efter en forsigtighedstilgang og bestræbe sig på at sikre, at udnyttelsen af havets levende biologiske ressourcer genopretter og opretholder bestandene af befiskede arter på niveauer, der kan give det maksimale bæredygtige udbytte. Endvidere er det fastsat, at Unionen skal træffe forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, støtte udbygningen af videnskabelig viden og rådgivning, gradvis eliminere udsmid og fremme fangstmetoder, der bidrager til et mere selektivt fiskeri, til undgåelse og størst mulig begrænsning af uønskede fangster og til fiskeri med

¹⁵ Rådets afgørelse af 4. september 1981 om indgåelse af konventionen om bevarelse af de marine levende ressourcer i Antarktis (EFT L 252 af 5.9.1981, s. 26).

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

begrænset indvirkning på det marine økosystem og fiskeressourcerne. Derudover er det i forordning (EU) nr. 1380/2013 udtrykkeligt fastsat, at Unionen skal anvende disse mål og principper i forbindelse med varetagelsen af sine eksterne fiskeriforbindelser.

- (4) Som meddelt i den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Europa-Kommissionen om *international havforvaltning: en dagsorden for havenes fremtid*¹⁷ og Rådets konklusioner om denne fælles meddelelse¹⁸ er fremme af foranstaltninger til støtte og forbedring af effektiviteten af de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er) og, hvor det er relevant, forbedring af deres forvaltning et centralt element i Unionens indsats i disse fora.
- (5) I Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en *europæisk strategi for plast i en cirkulær økonomi*¹⁹ henvises der til specifikke foranstaltninger til reducere af plast og havforurening og til forebyggelse af, at fiskeredskaber mistes eller efterlades til søs.
- (6) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne i CCAMLR for perioden 2019-2023, bør fastlægges, eftersom CCAMLR's bevarelsesforanstaltninger vil være bindende for Unionen og vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af EU-lovgivningen, nemlig Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008²⁰, Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009²¹, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403²² Rådets forordning (EF) nr. 600/2004²³ Rådets forordning 601/2004²⁴ og Rådets forordning (EF) nr. 1035/2001²⁵.
- (7) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne i CCAMLR, er på nuværende tidspunkt fastlagt ved Rådets afgørelse 10840/14²⁶. Afgørelse 10840/14 bør ophæves og erstattes med en ny afgørelse for perioden 2019-2023.

---

¹⁷ JOIN(2016) 49 final af 10.11.2016.

¹⁸ 7348/1/17 REV 1 af 24.3.2017.

¹⁹ COM(2018) 28 final af 16.1.2018.

²⁰ Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

²¹ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

²² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 af 12. december 2017 om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81).

²³ Rådets forordning (EF) nr. 600/2004 om kontrolforanstaltninger gældende for fiskeri i det område, der er omfattet af konventionen om bevarelse af de marine levende ressourcer i Antarktis (EUT L 97 af 1.4.2004, s. 1).

²⁴ Rådets forordning (EF) nr. 601/2004 om kontrolforanstaltninger gældende for fiskeri i det område, der er omfattet af konventionen om bevarelse af de marine levende ressourcer i Antarktis (EUT L 97 af 1.4.2004, s. 16).

²⁵ Rådets forordning (EF) nr. 1035/2001 af 22. maj 2001 om en dokumentationsordning for fangster af *Dissostichus spp.* (EFT nr. L 145 af 31.5.2001, s. 1).

²⁶ Rådets afgørelse af 25. juni 2014 om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Kommissionen for Bevarelse af de Marine Levende Ressourcer i Antarktis (CCAMLR).

- (8) I betragtning af udviklingen i fiskeressourcerne i CAMLR-konventionsområdet og det deraf følgende behov for, at der i Unionens holdning tages hensyn til den nye udvikling, herunder nye videnskabelige og andre oplysninger, der forelægges forud for eller på møderne i CCAMLR, skal der i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde mellem EU-institutionerne som fastsat i artikel 13, stk. 2, i TEU fastlægges procedurer for præciseringen fra år til år af Unionens holdning for perioden 2019-2023 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne i Kommissionen for Bevarelse af de Marine Levende Ressourcer i Antarktis (CCAMLR), er fastlagt i bilag I.

Artikel 2

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne i CCAMLR, præciseres fra år til år i overensstemmelse med bilag II.

Artikel 3

Unionens holdning, som er fastlagt i bilag I, vurderes og revideres i givet fald af Rådet på forslag af Kommissionen senest med henblik på det årlige møde i CCAMLR i 2024.

Artikel 4

Afgørelse 10840/14 af 25. juni 2014 ophæves.

Artikel 5

Denne afgørelse er rettet til Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne

Formand